

[Tom Behnke]

Hvis man ser på de muligheder, der er, for at en asylansøger kan få prøvet sin sag, så starter det normalt hos politiet, derefter går sagen til den centrale politiafdeling, så til Direktoratet for Udlændinge, til Dansk Flygtningehjælp, til Flygtningenævnet, til justitsministeren og endelig til ombudsmanden. Hvis man får nej i alle syv instanser, kan man prøve igen i de fem sidstnævnte.

Tidligere var det endda således, at hvis man igen fik nej i disse fem – og så er vi oppe på, at man har fået afslag 12 gange – så skulle man have prøvet sagen igen i to instanser efter § 31, men den er heldigvis forsvundet.

Hvorfor går man ikke tilbage til den udmærkede lovgivning, vi havde før 1983, hvor det var muligt allerede ved grænsen at afvise de pågældende, når ansøgningen var totalt grundløs?

I småtingsforslaget fra justitsministeren, som vi her har til debat, kan Fremskridtspartiet selvfølgelig godkende nogle af de småting, der er i forslaget, bl.a. forslaget om optagelse af fingeraftryk, således at vi kan komme det snyderi til livs, den svindel, der foregår blandt udlændinge i de nordiske lande.

For så vidt angår familiesammenføring af forældre over 65 år vurderer vi, at det selvfølgelig er bedre end forældre på 60 år; men det er efter Fremskridtspartiets mening urimeligt, at der overhovedet skal ske en familiesammenføring af forældre.

Jeg synes også, at det er urimeligt af hensyn til forældrene. At komme til et fremmed land i så høj en alder, hvor der ikke går mange år, før man skal på plejehjem eller lignende, er ikke rimeligt. Man har ikke mulighed for at lære at tale sproget, og man kan så være isoleret på et plejehjem uden at kunne sproget i det nye land, man er kommet til.

Vi synes, det vil være synd for de pågældende fremmede, at de kommer her til Danmark, og vi vil derfor foreslå, at det slet ikke skal være muligt at få familiesammenføring med forældre.

Vi mener, det er i orden, at det foreslås, at den person, der er i Danmark, skal påtage sig at forsørge ansøgeren til familiesammenføring. Men hvor længe skal vedkommende kunne garantere? Og hvad sker, hvis det alligevel ikke kan lade sig gøre efter nogle få måneder? Der står ganske vist i lovforslaget, at kommunalbe-

styrelsen kan inddrive pengene efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter. Men vil man gøre det? Og hvad sker, hvis man ikke gør det? Hvad sker, hvis vedkommende reelt ikke har nogen penge? Hvad er konsekvensen så? Vi mener, at der skal være en tilføjelse om, at hvis det ikke sker, skal den pågældende fremmede kunne udvises.

Under alle omstændigheder mener vi, at det vil være på sin plads, at vi i hvert fald får sat en tidsbegrænsning ind i forslaget.

Vi vil også gerne spørge ministeren, hvor mange personer dette miniatureforslag – kald det en opstramning – reelt vil komme til at berøre. Når man ændrer aldersgrænsen fra 60 til 65 år, er det jo ikke mange, der er tale om set i forhold til, hvor mange forældre over 60 år der bliver familiesammenført i dag.

Og med hensyn til de andre småjusteringer, der er i lovforslaget, hvor mange personer er det så egentlig, det drejer sig om, når vi sammenholder det med, at der årligt kommer flere tusinde til den danske grænse?

Det, at man sætter grænsen på to år op til de fire år for at få en permanent opholdstilladelse, er naturligvis bedre end de to år. Men det er Fremskridtspartiets holdning, at når man kommer til Danmark som flygtning, så har man flygtningestatus lige indtil den dag, hvor man får et dansk statsborgerskab, og dermed skal det også være muligt helt frem til, at den pågældende fremmede får dansk statsborgerskab, at udvise vedkommende, hvis der bliver normaliserede og fredelige tilstande i hjemlandet.

Vi savner også, at justitsministeren kommer med et ændringsforslag til § 42, der omhandler udvisning af fremmede. Hvorfor har vi ikke set nogle forslag til stramning af denne paragraf for så vidt angår f.eks. kriminelle udlændinge?

Kriminaliteten blandt udlændinge er høj, og Fremskridtspartiet mener, at det er en fatal fejl, at justitsministeren ikke har medtaget en ændring af såvel § 42 som §§ 22, 23 og 24. Vi har jo hørt om kriminelle udlændinge, der får opholdstilladelse i stedet for at blive udvist. Men også blandt udlændinge med opholdstilladelse bør udvisning kunne ske efter ubetinget fængselsstraf.

Der er ingen grund til, at vi i Danmark importerer kriminelle, og vi skal i hvert fald ikke give ophold til de kriminelle endsige, som det